

מחודדים

ת"ר ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדים נפיק (קידושין 5.)



סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 304

גליון זה הוקדש
 לזכרון עולם לעילוי נשמת הבחור החשוב
 אברהם בנימין ביינוש בן יבדלחט"א הרה"ג ישראל
 אריה כץ שליט"א

גיטין דף ע"ד . יום שב"ק נחמו פרשת ואתחנן י"א אב תשפ"ג

דף ע"ד - ע"א

משנה . הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז - לרב הונא לכו"ע האומר על מנת כאומר מעכשיו יהא גט ותתקיים התנאי, והגט חל מעכשיו והיא תיתן אח"כ אפילו אחר שנקרע הגט או שאבד ואינה צריכה גט שני, לרב יהודה רבי סובר שעל מנת כאומר מעכשיו דמי וחכמים חולקים שאינו כאומר מעכשיו והיא מגורשת לכשתיתן ואם נקרע הגט או שאבד צריכה הימנו גט שני.

הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז - לרב הונא מקודשת מעכשיו ויתן ואע"פ שבושה לתבוע ממנו לא נתכוון לומר שיהא הקידושין לכשתיתן, לרב יהודה מקודשת לכשתיתן ולא אומרים שקידושין הוא לקרובה לו ונתכוון שיהא הקידושין מיד והמעות תנאי בעלמא הוא, ורב הונא צריך לומר דינו גם בגירושין אע"פ שלרחוקה לא אומרים שבקושי מגרשה ונתכוון שיהא הגט לכשתיתן, ורב יהודה צריך לומר דינו גם בגירושין ולא אומרים כן דווקא בקידושין משום שבושה לתבוע המעות ולכן נתכוון שיהא הקידושין לכשתיתן, ונפק"מ בין רב הונא לרב יהודה בפשטה ידה וקבלה קידושין מאחר (אבל נתעכל המעות לכו"ע מקודשת לכשתיתן).

הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז ומת אם לא נתנה לו לפני מותו, לת"ק זקוקה ליבם ולא מהני אם תתנו ליורשיו, ולרשב"ג יכולה ליתן גם ליורשיו שמה שאמר 'לי' נתכוון לומר לי וליורשיו.

דף ע"ד - ע"ב

על מנת שתתני לי מכאן ועד שלושים יום נתנה לו תוך שלושים מגורשת, נתנה לו לאחר שלושים אינה מגורשת ולא אומרים שאינו מקפיד ולא אמר כן אלא לזרזה.

הרי זה גיטך על מנת שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתי - לת"ק נתכוון לאיצטליתי דווקא, ולרשב"ג תיתן לו את דמיה שלא כיוון אלא להרווחה דידיה, ואין הלכה כרשב"ג.

איבעיא הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז וחזר ואמר לה מחולים לך האם אפילו חכמים הסוברים שלאיצטליתי דווקא נתכוון ולא לדמיה מודים שהוי גט משום שמחילה הוא כקבלה, או אפילו לרשב"ג שאפשר לפייסו בדמים מודה שלא הוי גט כיון שלא נתנה לו כלום.

האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אי אתה נותן לבני כור אחד של חיטים ושתי חביות יין - לרבי מאיר אסור עד שיתן, לחכמים יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם ואומר הריני כאילו התקבלתי שמחילה הוא כקבלה, ואינו דומה לתנאי גט ששמא מחילה לא הוי כקבלה שכאן נתכוון להרווחת בנו ואינו צריך לו אבל בגט נתכוון לצערה.

בעל השדה שהתנה עם אריס שישקה השדה ד' פעמים בשנה ויאכל שלישי פירותיה ולבסוף בא מטר בזמן השקתה הרביעית לרב יוסף כיון שלא השקה פעם רביעית מגיע לו ככל האריסים המשקים ג' פעמים ואכלים רק רבע מפירותיה, לרבה אוכל שלישי פירותיה שלא היה צריך להשקות ואפילו לחכמים שאיצטליתי דווקא היינו משום שמכווין לצערה שסתם מגרש אשתו מגרשה מתוך איבה, אבל הכא נתכוון להרווחה ולא היה צריך.

גיטין דף ע"ה . יום א' פרשת עקב י"ב אב תשפ"ג

יום זה הוקדש לעילוי נשמת הבחור החשוב
 אברהם בנימין ביינוש ז"ל בן יבדלחט"א הרה"ג ישראל אריה כץ שליט"א
 נלב"ע י"ב מנחם אב תשס"ז
 ת. נ. צ. ב. ה.

דף ע"ה - ע"א

בראשונה הקונה בית בעיר חומה היה נטמן ביום שנתמלא שנים עשר חודש למכירתו כדי שלא יפדנו בעליו ויהא חלוט לו, התקין הלל הזקן שיהא זורק מעותיו ללשכה המתוקנת לכך ויהא שובר דלת ביתו ונכנס, ללישנא קמא דרבא שומעים מתקנת הלל שבעלמא נתינה בעל כרחך לאו נתינה ולכן האומר הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו בעל כרחו אינה מגורשת, ללישנא בתרא דרבא שומעים מתקנת הלל שבעלמא נתינה בעל כרחך הוי נתינה והלל תיקן רק שנתנה שלא בפניו הוי נתינה.

כל מקום ששנה רשב"ג במשניות הלכה כמותו חוץ מדין ערב בסוף מסכת בבא בתרא, ובמשנה שאמר אצטליתי לאו דווקא, וראיה אחרונה במסכת סנהדרין.

הרי זה גיטך והנייר שלי אינה מגורשת שכתוב 'נתן בידה' וכאן לא נתן לה כלום.

תניא הרי זה גיטך על מנת שתחזירי לי את הנייר מגורשת - לרב חסדא היינו לרשב"ג שבתנאי אצטליתי יכולה לקיים התנאי בדמים, לאביי לרשב"ג לא מהני קיום התנאי בדמים אלא אם אין האיצטלית בעין.

לאביי היינו לרבי מאיר שצריך תנאי כפול כמו תנאי בני גד וראובן וכיון שלא כפל התנאי ולא אמר גם אם לא תחזירי לא יהא גט התנאי בטל והמעשה קיים.

לרבה אפילו כפל לתנאי לא מהני שצריך שיזכיר התנאי קודם שיזכיר המעשה כמו תנאי בני גד וראובן שנאמר 'אם יעברו' ואח"כ כתוב 'ונתתם להם את ארץ גלעד לאחוז' וכיון שאמר הרי זה גיטך ואח"כ אמר על מנת שתחזירי הנייר הרי הקדים המעשה לתנאי (לרש"י לכו"ע צריך תנאי קודם למעשה, לתוס' רק לר"מ ולרבי חנינא א"צ, וקיימא לן כר"מ וצריך גם הן קודם ללאו ואפשר לקיימו ע"י שליח ואינו מתנה על מה שכתוב בתורה).

לרב אדא בר אהבה אפילו הקדים התנאי למעשה לא מהניא שצריך כמו תנאי בני גד וראובן שהתנאי בדבר אחד לעבור

הירדן לצד מערב והמעשה בדבר אחר נחלת עבר הירדן לצד מזרח וכאן התנאי הוא בגט עצמו (דווקא כשהתנאי סותר המעשה, אבל הולך אחר ע"מ שתחזירו לי למ"ד על מנת כאומר מעכשיו שיצא בו מיד אינו סותר המעשה).
לרב אשי היינו לרבי שכל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי ובשעת נתינה הגט הוי שלה ולאחר זמן מחזרת ומתנה על מנת להחזיר היא ושמה מתנה

דף ע"ה - ע"ב

משנה . הרי זה גיטך על מנת שתניקי את בני ולא פירש כמה זמן, לת"ק עד שיהא הולך שתי שנים, לרבי יהודה עד שיהא הולך י"ח חדשים, ואם מפרש יום אחד דיי ביום אחד, לרב חסדא לדעת רשב"ג שמיקל בתנאי גם אם לא פירש דיי ביום אחד, לרב אשי לכו"ע אם לא פירש דיי ביום אחד ולת"ק צריך יום א' בתוך כ"ד חודש ולרבי יהודה יום אחד בתוך י"ח חודש, ושיטת רב אשי נפרך בש"ס.

הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא צריכה לשמשו כל ימי חייו.

הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא על מנת שתניקי את בני מת האב או הבן הרי זה גט (לרש"י בתוך השתי שנים אחר שהתחיל לשמשו ולהניק, לתוס' אפילו לא הניקה ושמשו כלל) שלא כיון אלא להרווחה כל הימים שהוא צריך ומכאן ואילך אינו צריך, ואם אמר על מנת שתשמשו ותניק לו שתי שנים ומתו או שאמר האב אי אפשר שתשמשני אינו גט אע"פ שהיא לא הכעיסו, לרשב"ג כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט.

גיטין דף ע"ו . יום ב' פרשת עקב י"ג אב תשפ"ג

דף ע"ו - ע"א

הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא או תניקי בני שתי שנים, - לרבי מאיר אף שלא נתקיים התנאי הרי זה גט משום שלא כפל התנאי ותנאי בטל ומעשה קיים, ולחכמים אם נתקיים התנאי הרי זה גט, ללישנא קמא רשב"ג הוכיח כדעת חכמים שאין לך תנאי בכתובים שאינו כפול והוא שני כתובים הבאים כאחד ואין מלמדים, ללישנא בתרא רשב"ג הוכיח כרבי מאיר משום שאין לך תנאי בכתובים שאינו כפול ולומדים מזה, ולא הוי כשאר שני כתובים הבאים כאחד שהם מיותרים ללמד שאין הדין כן בכל התורה משא"כ כאן שצריך כל הפסוקים.

מת האב והבן - לרבי מאיר אם כפל התנאי אינו גט שלא קיים התנאי, לרשב"ג הרי זה גט שכל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט.

אמר לה בפני שניים הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא ב' שנים וחזר ואמר לה בפני שניים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז לא ביטל דברי האחרון את הראשון רצתה משמשתו רצתה נותנת לו מאתים זוז, שלא הוסיף על תנאי הראשון ממה שלא אמר תתני מאתיים זוז תוספת על תנאי הראשון, וגם לא ביטל תנאי הראשון, ואין עד של תנאי הראשון מצטרף אם עד של תנאי השני להעיד שהיה תנאי, אמר לה בפני שניים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתיים זוז וחזר ואמר לה בפני שניים הרי זה גיטך על מנת שתתני שלש מאות זוז ביטל תנאי האחרון את הראשון.

משנה . הרי זה גיטך אם אגיע לגליל הגיע לאנטיפרס הרי הוא עדיין ביהודה, הגיע לכפר עותנאי הרי הוא גליל, בינתיים מטילים אותו לחומרא מגורשת ואינה מגורשת.

דף ע"ו - ע"ב

הרי זה גיטך אם אגיע לגליל או אם אשתהה בדרך שלוש יום והיה הולך מיהודה לגליל והגיע לאנטיפרס וחזר תוך שלוש יום כיון שלא הגיע לגליל וגם לא נשתהה בדרך תנאו בטל.

הרי זה גיטך אם אגיע ליהודה או אם אשתהה בדרך שלוש יום והיה הולך מגליל ליהודה והגיע לכפר עותנאי וחזר תוך שלוש יום כיון שלא הגיע ליהודה וגם לא נשתהה בדרך שלוש יום תנאו בטל.

הרי זה גיטך אם אגיע למדינת הים או אם אשתהה בדרך שלוש יום והיה הולך מארץ ישראל למדינת הים והגיע לעכו וחזר תוך שלוש יום כיון שלא הגיע למדינת הים ולא שהה בדרך שלוש יום תנאו בטל.

אסור לבני ארץ ישראל לצאת לחוץ לארץ לכן כשתלמידי מדינת הים חוזרים לבתיהם היו חבריהם בני ארץ ישראל מלוים אותם רק עד עכו ומשם נפטרים מהם.

הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלוש יום - לרב הונא כוונתו שלא ישמשה, ולכן אע"פ שהיה הולך ובא בתוך השלושים יום כל זמן שלא נתייחד עמה הרי זו מגורשת, לרבי יוחנן כוונתו שלא יבא נגד פניה ממש ואע"פ שהיה הולך ובא יכול לגרש עם גט זה אח"כ כשישמה מלבוא שלוש יום ואין הגט גט ישן מפני שלא נתייחד עמה, ותנאי כוותיה.

האומר הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלוש יום חוששים שמא כשבא אצלה פייסה קטטה שביניהם ונתייחד עמה ולאחר זמן יכול לערער ולומר פייסתי, אלא אם אמר בשעת התנאי על מנת כן אני מוסר לה שתהא נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן שתאמר שלא באתי ונתייחדתי ופייסתי, וללישנא בתרא גם האומר מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש ומת בתוך י"ב חודש חוששים שמא פייס אלא אם אמר בשעת התנאי שהיא נאמנת לומר שלא פייסתי.

משנה . הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש ומת בתוך י"ב חודש - לתנא דמתניתין אינו גט אבל אם אמר מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש הרי זה גט, לרבותינו הסוברים כרבי יוסי גם אם לא אמר מעכשיו כמו שאמר מעכשיו שלכן כתב זמן של כתיבת הגט לומר שהגט חל מעכשיו, לר' יהודה נשיאה בן ר"ג בן רבי הלכה כרבי יוסי ולא הודו לו (לרב הלכה כרבי יוסי, ואפילו רבי יוחנן שאמר שלא הודו לר' יהודה נשיאה אפשר שסובר כרבי יוסי, ושמוא סובר דאין הלכה כרבי יוסי אם אמר כן בע"פ).

איבעיא בגט שחל מהיום אם לא באתי עד י"ב חודש ומת בתוך י"ב חודש אם מותרת מיד כיון שוודאי לא יבוא, או צריך קיום התנאי שלא בא י"ב חודש (גזירה אטו לא מת כי אין העולם יודעים שמת).

אם לא באתי מכאן עד י"ב חודש כתבו ותנו גט לאשתי כתבו גט בתוך י"ב חודש ונתנו לאחר י"ב חודש אינו גט, לתנא קמא הוא הדין אם אמר כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חודש, לרבי יוסי כזה הוי גט שכך אמר כתבו עכשיו ותנו אם לא באתי, כתבו לאחר י"ב חודש ונתנו לאחר י"ב חודש ומת אם הגט קודם למיתה הרי זה גט ואם מיתה קדמה לגט אינו גט ואם אין ידוע הרי היא ספק מגורשת.

גיטין דף ע"ז . יום ג' פרשת עקב י"ד אב תשפ"ג

דף ע"ז - ע"א

האמר לאשתו בלילה, זה גיטך כשתצא חמה מנרתיקה כיון שאמר לכשתצא אם מת בלילה לא הוי גט שהוא גט לאחר מיתה גם לרבי יוסי (לתוס' לרבי יוסי גט ואינו גט) על מנת שתצא חמה אפילו אם מת הגט חל משעת נתינה שהאומר על מנת כאומר מעכשיו, אם תצא החמה ומת לרבי יוסי שסובר שזמנו של שטר מוכיח עליו הוי כאומר מעכשיו, לחכמים הוי כאומר לכשתצא ואין גט לאחר מיתה.

כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חודש כתבו בתוך י"ב חודש ונתנו לאחר י"ב חודש לרבי יוסי הוי גט ממה שלא אמר 'אם לא באתי כתבו' כך אמר כתבו מעכשיו ותנו אם לא באתי, ולרבנן לא הוי גט שכוונתו היה שיכתבו לאחר י"ב חודש, אבל אם עשה תנאי וזמן מתי לכתוב הגט ועבר על התנאי לכו"ע לא הוי גט.

זה גיטך אם לא אבוא לאחר שמיטה זו ממתנינים שנה אחר שמיטה, (אפילו עומד בסוף השמיטה) לאחר שנה ממתנינים חודש אחר השנה, לאחר חודש ממתנינים שבוע, לאחר שבת ממתנינים עד

שלישי בשבת שעד אז נקרא אחר שבת, ומיום ד' נקרא על שם שבת הבאה, לאחר הרגל לרבי ממתנינים ל' יום ואין הלכה כמותו.

הדרן עלך פרק מי שאחזו

פרק שמיני - הזורק

משנה . הזורק גט לאשתו לתוך ביתה או לתוך חצרה הרי זו מגורשת, שכתוב 'ונתן בידה' ולא כתוב ובידה יתננו משמע שצריך נתינה כל דהוא, גם גגה חצרה וקרקה (לתוס' ונתן כלל בידה פרט ושלחה חזר וכלל).

זרק לה הגט והיא בתוך ביתו או חצירו אפילו הגט עמה במטה אינה מגורשת, לתוך חיקה או קלתה הרי זו מגורשת.

'אם המצא תמצא בידו הגניבה' ידו לאו דווקא אלא הוא הדין אם הגניבה נמצא בגגו חצירו וקרקיפו, והוצרך הכתוב לומר בגניבה ידו לאו דווקא שאין ללמוד מגט שאפשר בעל כרחיה אבל בגניבה ס"ד שלא קנאה אלא אם משיכה או נכנסה לחצירו ונעל בפניה, ואם היה כתוב רק בגניבה לא היינו למידיים ממנו לגט ששונה גניבה שקנסה התורה שיקנה כדי לחייבו.

מה שקנתה אשה קנה בעלה להשתמש בה, ואעפ"כ נתן הגט בחצירה מגורשת, לר' אלעזר איירי בכתב לה בעודה ארוסה קודם שזכה בנכסים 'דין ודברים אין לי בנכסיך' שכיון שזוכה בנכסיה מתקנת חכמים לטובתו יכול לומר אי אפשר בתקנה זו, לרבא גם אם לא כתב לה כן משום שעל ידי הגט זכתה בחצירה עם גיטה (סילוק מלזכות בנכסי מלוג לא דיי במה שכותב דין ודברים אין לי בנכסיך אלא צ"ל אין לי בנכסיך ובפירותיהם, ועי' בסמוך דעת ר"ת).

דף ע"ז - ע"ב

שכיב מרע שהיו יראים שימות בשבת ואסור לטלטל גט בשבת אמר רבא שיקנה לה החצר שהגט מונח שם על ידי שהיא תסגור הדלת ותקנה בחזקה ואגבה תקנה הגט (אע"פ שאין מגרשים בשבת בשכיב מרע התיירו, ולא הוי כטלי גיטך מע"ג קרקע כיון שהגט בא מרשותו לרשותה).

במתנה אין הבעל אוכל פירות לכן לר"י יכולה לזכות בה ואינו בכלל מה שקנתה אשה קנה בעלה, אבל שאלה אוכלת הבעל פירות, לר"ת אין האשה קונה בחצירה שלה או הנתון לה כיון שאינה יכולה למוכרה ולא משום שהבעל אוכל פירות ולכן גם במתנה הוי חצירה כיד הבעל).

העבד יוצא על ידי שמקבל שטר שחרורו אע"פ שגופו קנוי לרבו שגיטו וידו באים כאחד.

זריקת גט לביתה וחצירה נחלקו האמוראים אם צריכה לעמוד בצד ביתה וחצירה, ואפילו אם לכו"ע חצר משום ידה נחלקו אם צריך כמו ידה שסמוך לה או שצריך כמו ידה המשתמרת לדעתה (דווקא בגט שחוב הוא לה צריך שתהא עומדת בצד ביתה).

השאליל לה מקום בחצירו לקבל הגט כיון שהשאליל לה רק מקום אחד לכן אם זרק לה הגט ונפל על גבי חתיכת עץ אם הוא מקום ארבע אמות על ארבע אמות או הוא גבוה עשרה או יש לה שם לווי אינה מגורשת.

גיטין דף ע"ח . יום ד' פרשת עקב ט"ז באב תשפ"ג

יום זה הוקדש לזכות אבינו עטרת ראשינו הגה"ח רבי פינחס זצ"ל בן ר' בנימין ביינוש רוזנבוים הגו"מ פייגא מרים תליט"א

דף ע"ח - ע"א

זרק לה גיטה על מטה שלה העומדת בתוך ביתו מגורשת, ולמ"ד כליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה מהני דווקא בגבוה עשרה שהוא רשות בפני עצמו ואין אויר רשות המקנה מבטל רשות הכללי, וכיון שגבוה עשרה ונוח להשתמש תחתיה אינו מקפיד על מקום כרעי המטה (מטה גבוה של הקונה ברשות המקנה מהני רק באשתו).

זרק לה הגט לתוך קלתה מגורשת גם למ"ד כליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה י"א כגון שהיה תלוי בה, י"א שהיה קשור

אע"פ שאינה תלויה, י"א שהיה מונחת בין ירכותיה שאין אדם מקפיד על מקום מושבה וקנויה לה, וי"א שהיה בעלה מוכר קלתות לכך אינו מקפיד, וי"א שמקום חיקה וקלתה קנוי לה לפי שאין אדם מקפיד על מקום חיקה וקלתה (חיקה כגופה ממש וכשמונח על בגדיה הנגררים בארץ מהני משום שהמקום קנוי לה).

משנה . אמר לה כנסי שטר חוב זה, או נתן בידה והיא ישנה לרבי אינו גט עד שיאמר הא גיטך אפילו אחר שבא הגט לידה, לרשב"ג עד שיקח ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר הא גיטך (אומרים למתגרשת הי גיטיך והרי את מותרת לכל אדם שתדע שהיא מגורשת ולא תהא חוזרת).

מצאתו הגט מאחוריו ושלפתו אינה מגורשת שצריך ונתן, אבל אם עקם לה מתניו להקריב לה הגט ושלפתו מגורשת.

נתן הגט ביד עבדה ישן ומשמרתו והוא כפות מגורשת, אבל ניעור אינו גט שאינו משמרת לדעתה, או אם אינו כפות אינה מגורשת שהוא חצר מהלכת ואינו דומה לחצר.

דף ע"ח - ע"ב

משנה . תנן היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת,

לרב ארבע אמות שלה זהו קרוב לה ארבע אמות שלו זהו קרוב לו, מחצה על מחצה היינו ב' כתי עדים אחת אומרת קרוב לו ואחת אומרת קרוב לה,

לרבי יוחנן הוא יכול לשומרו זהו קרוב לו היא יכולה לשומרה זהו קרוב לה שניהם יכולים לשומרו או שניהם אינם יכולים לשומרו זהו מחצה על מחצה,

לשמואל קרוב לה היינו שתשוח ותיטול, ואין להתירה להינשא עד שיתן הגט בידה גזירה שמא יאמרו על רחוק שהוא קרוב.

קידושין בקרוב לה מקודשת שלומדים מויצאה והייתה, אבל בפירעון חוב לא מהני אלא אם אמר המלווה זרוק לי חובי והפטר, או זרוק לי חובי בתורת גיטין שאינו יכול לומר משטה הייתי בכ' (ארבע אמות שלה אפילו יכול לשמור כמוה מגורשת וחוץ לארבע אמות שלה צריך שהיא יכולה לשומרו ולא הוא, עוד י"ל שקרוב לה היינו בסימטא או בצידי רשות הרבים ולא ברשות הרבים.

שניים אומרים קרוב לה ושניים אומרים קרוב לו הוי ספק מגורשת מדרבנן שתרי ותרי ספיקא דרבנן היא ומדאורייתא אוקמינן אחזקת אשת איש.

שניים אינם יכולים לשומרו שהוי ספק היינו שכל אחד לבד אינו יכול לשומרו רק שניהם יחד.

זרק גיטה בחצירה מעיקר הדין אין צריך שתגיע הגט לידה אבל הערוך כתוב קבלה דגם ככה"ג צריך שיגיע לידה).

גט בידה וחוט קשור בו אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו אינה מגורשת שצריך כריתות (לר"י דווקא אם הייתה ידה קפוצה ותחב הגט לתוכה עד שאינו יכול לנתקו, אבל הייתה פתוחה וסגרה אחר שנתן הגט בתוכה הוי כטלי גיטך מע"ג קרקע, לר"ת גם אם הייתה ידה פתוחה אם הגט היה כבד שאם ימשוך תנתק, וצריך ליהדר שלא תסגור האשה ידה עד אחר שיניח כל הגט בידה שאל"כ הוי בגט בידה ומשיכה בידו).

הייתה ראשי אצבעותיה מטיין כלפי קרקע ולא פשטה ידה כדרך פושטי יד אע"פ שהגיע הגט לידה אינה מגורשת אם לא נח תוך ארבע אמותיה וגם לא הייתה אויר שסופו לנוח כגון שהייתה עומדת על גב הנהר.

גיטין דף ע"ט . יום ה' פרשת עקב ט"ז אב תשפ"ג

יום זה הוקדש לזכות והצלחת רבקה פייגה בת פריידא רחל לברכה והצלחה וסייעתא דשמיא מרוב כל

דף ע"ט - ע"א

משנה . הייתה עומדת על ראש הגג שלה וזרק לה גיטה מחצר שלו כיון שהגיע לאוויר הגג הרי זו מגורשת, אפילו לא נח בסוף כגון שבא כלב וקלטו או גשמים ומחקו, ודווקא אם היה אויר שסופו לנוח כגון בגג שיש לו מעקה שהיא חצר המשתמרת ואין

כתבו זמן עבדו של המלך גם לרבי מאיר כשר לפי ששולטנותו חשובה ואין המלך מקפיד, אבל כתב על שם זקן הממונה בקי בגבול שדות כל איש ואיש פסול שאין שולטנות גרועה מזו ובושת הוא למלך, ולחכמים כשר.

כתב הסופר הגט כשהיה במזרח וכתב בגט שנכתב במערב אע"ג שהיה עם הבעל במערב בשעה שציווה לו לכתבו, וכן אם כתבו לשום מלכות אחרת לרבי מאיר אם ניסת בגט זה תצא מן הראשון ומן השני וצריכה גט שני מן הראשון וגט מן השני גזירה שמא יאמרו גירש ראשון בגט גמור ונשא שני ונמצאת אשת איש יוצאה בלא גט, ואין לה כתובה, דין פירקונה תחת פירות, מזונות, בלאות הבגדים שהכניסה לו, לא על זה ולא על זה ואם נטלה תחזיר משום קנס שלא קראו הגט, והולד ממזר מזה ומזה, ולא זה וזה מטמאים לה אם הם כהנים, ולא זכאים במציאתה, במעשה ידיה, בהפרת נדריה, הייתה בת ישראל נפסלת מן הכהונה, בת לוי מן המעשר משום קנס, בת כהן מן התרומה, ואין יורשיהם יורשים כתובה, מתו אחיהם חולצים ולא מייבמים.

שינה שמו ושמה בגט וניסת תצא מזה ומזה וכל הדינים דלעיל גם לפי חכמים (שם עירו ועירה היינו עיר שדרים בה ולא מקום הלידה, שינה מקום הלידה לר"י פסול לר"ת אין שטר נפסל כשנשתנה דבר שאינו צריך, א"צ לכתוב מקום עמידתם.

עדים שלא כתבו מקום עמידתם אלא מקום שנמסרו להם העדות אינו פסול מ"מ לא יכתבו כן לכתחילה, גט מאוחר יש ב' תירוצים' אם צריכים העדים והסופר שיהיו במקום הכתוב בגט ביום חלות (הגט).

דף פ' - ע"ב

כל העריות האסורות ליבם גם צרותיהם מותרות לשוק בלי יבום וחליצה הלכו הצרות ונישאו לשוק ונמצאו העריות איילונית שנתגלה שהיו קידושי המת בהם קידושי טעות ונמצא שלא היו צרות ערוה ועברו על לאו במה שנישאו לפי רבי עקיבא שיש ממזר מחייבי לאוין תצאו מבעליהם שנישאו להם ומן היבם וכל הדינים הנ"ל יש גם עליהם משום קנס שהיה להם להמתין שמא תמצא הערוה איילונית.

שומרת יבם שזינתה - לרב המנונא אסורה ליבמה כדין אשת איש שזינתה, וללישנא בתרא בש"ס לשון המשנה שכתוב 'כל עריות שאמרו צרותיהן מותרות הלכו הצרות ונישאו ונמצאו אלו איילונית תצא מזה ומזה' משמע דווקא נישאו שמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת שאסורה לחזור לבעלה אע"פ שהיא אונס שמא יאמרו גירש ראשון ונשא זה וחזר הראשון והחזירה לאחר גירושי השני ונמצא מחזיר גרושתו משניסת, אבל יבמה שזינתה אין קול כל כך ולא יאמרו שחלצה ומחזירה ולכן מותר ליבם.

הכונס יבמתו והלכה צרתה ונישאת לאחר ונמצאת שזה שכנסה איילונית, תצא מזה ומזה וכל הדינים הנ"ל יש גם עליהם, שהיו לה להמתין עד שתראה יבום חבירתה כשר, ואילו לא נאמר אין כך מדין הרישא בצרת ערוה שהלכו ונישאו ונמצא ונמצאה הערוה איילונית ששם לא התקיים מצות יבום כלל אבל כאן שנתקיים מצות יבום ס"ד שלא קונסים, ואילו נאמר דין הסיפא שקונסים בנמצא זו שכנסה איילונית משום דגם הצרה נפלה ליבום ולא ידעו שקונסים גם ברישא כיון שהם צרת ערוה ולא נפלו ליבום כלל.

כתב סופר גט לאיש לגרש בו ושובר לאשה שתמסור לבעלה כשיפרע לה כתובתה וטעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה והלכה וניסת לת"ק תצא מזה ומזה וכל הדינים הנ"ל יש גם להם, לרבי אלעזר אם לאלתר אין זה גט ולאחר זמן הרי זה גט, לרב יהודה אמר שמואל לאלתר היינו כל זמן שעוסקים בעסקי גירושיה, לרב אדא בר אהבה כל זמן שלא ניסת.

רוח יכול להטילו, או שהגט היה סמוך שלשה לגט שהוא כמו שנח על הגג (מחיצות תחתונות עודפות על העליונות אע"פ כנגד צד הגג אינו משתמר בחצר דיי במה שמשתמר בג' רוחות, או משום שהגג קצר והחצר רחב ויש לה מחיצות גם בצד הרביעית, או שהגג עומד באמצע החצר, זרוק גניבותיך לחצירי ותקנה לי חצירי בשבת אין שני האיסורים באים כאחד שאיסור שבת הוא כבר כשנמצא למעלה מאויר רה"י וקנין גניבה הוא כשהוא תוך המחיצות אבל זרק דרך הפתח באים כאחד).

הייתה עומדת בחצר שלה וזרק לה גיטה מגג שלו כיון שיצא מרשות הגג דרך ירידה לחצר שזה נקרא נתינה ונמחק או נשרף באש שדולק לאחר שזרק הגט לחצר הרי זו מגורשת, ודווקא שהיו מחיצות החצר עודפות על מעקה הגג שמיד שיצא מרשות הגג נכנס לרשות החצר.

הזורק בשבת מרשות הרבים לרשות רבים ורשות היחיד באמצע - לרבי חייב שקלוטה בתוך אויר רשות היחיד כמו שהונחה לחכמים פטור, ונחלקו רק לעניין שבת אבל בגט לכו"ע קלוטה באוויר החצר המשתמרת הרי זו מגורשת.

נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק בשבת ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע, אבל לעניין גיטין אינה מגורשת שאין סופו לנוח ואינה משתמרת בראש הטרסקל אם הוא גבוה ממחיצת החצר.

השאיילה הבעל מקום בחצירו לקבל גיטה לא השאילה גגו או ביתו ששני מקומות לא משאיל אדם שמקפיד על ביתו וחצירו.

דף ע"ט - ע"ב

לא יעמוד אדם בגג זה ויקלוט מי גשמים מגגו של חבירו בשבת שכשם שדיורים חלוקים מלמטה כך חלוקים מלמעלה, אבל השאיילה מקום לקבל את גיטה בגג זה יכולה לקבלה בגג הסמוכה לו אפילו אם שתי מקומות אין אדם משאיל כיון שבגג הסמוכים שאין בהם תשמיש רגיל אין אדם מקפיד.

שתי חצירות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות וזרק לה כיון שהגט למעלה מאויר הפנימית מגורשת כיון שהיא רגילה להשתמר בפנימית ע"י מחיצות החיצונות.

שתי קופות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימית אפילו הגיע לאוויר הפנימית אינה מגורשת שאין אויר כלי קונה שאין כלי עשויים לשמור מה שבאוויר אלא להניח בתוכו, ואם נח בתוכו אינה מגורשת באופן שכלי החיצונה יש לה שולים שכליו של לוקח ברשות מוכר הוא.

משנה . נתייחד עמה לאחר שכתב גט הוא גט ישן - לבית שומאי מגרש בו ולא אומרים גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה ובנה פגום, לבית הלל אסור לגרש בו שגוזרים שמא יאמרו גיטה קודם לבנה, ו"א אם נשאת לא תצא, ו"א אם נתגרשה תינשא לכתחילה.

גיטין דף פ'. יום ו' פרשת עקב

י"ז אב תשפ"ג

דף פ' - ע"א

משנה . תקנו לכתוב זמן המלכות בגיטין שיהא לנו שלום עמהם שיאמרו חשובים אנו בעיניהם שכותבים שטרותיהם בזמן המלכות, לא כתב מלכות בגט לרבי מאיר הגט פסול שסבר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין הולד ממזר, ולחכמים הולד כשר לכן היה בבבל וכתב על שם מלכות רומיים אע"פ שאין להם כתב ולשון פסול, ואפילו כתבו על שם מלכות מדי ויון שמלכותם כבר עבר, ואפילו כתבו על שם בנין הבית שאינו מלכות כלל, ואפילו כתבו על שם חורבן הבית דאינו מזכיר שבח ישראל אלא צערם פסול, משום שלא כתב על שם המלכות שנמצא בה (תקנו זמן שלום מלכות רק בגיטין לפי שהוא דבר גדול ולא בשטרות. גט שאין בו שלום מלכות לחכמים הולד כשר, לשם סנטר שבעיר מגורשת ותינשא לכתחילה לפי שהוא של אותה מלכות, כותבים למניין בריאת העולם לתוס' שעכשיו גם עכו"ם אינם מונין לשנות מלכים, לר' יוסף שאין המלכות מקפדת, לר' לשם מלכות אחרת לחכמים מותר לגרש בו לכתחילה).

ADVICE
למשכנתאות

אדוויס-הרבה יותר מעוץ



יסודי



חסכוני



היימיש

הגליון בחסות:

מאיר כץ 052.712.6278 \ Advice7171@gmail.com